

ภาคผนวก จ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดมาตรฐานความคุ้มครองระยะสั้นทั้ง

จากอาคารบางประเภทและบางขนาด

โดยที่ได้มีการปฏิรูประบบราชการ โดยให้มีการจัดตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขึ้นมา และให้โอนภารกิจของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับการสมควรให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษเป็นผู้พิจารณาเห็นชอบกับวิธีการตรวจหาปริมาณมาตรฐานการระบายน้ำทิ้ง นอกเหนือจากรีการที่กำหนดไว้ในกรมควบคุมมลพิษ จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานความคุ้มครองระยะสั้นทั้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานความคุ้มครองระยะสั้นทั้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“อาคาร” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้น ไม่ว่าจะมีลักษณะเป็นอาคารหลังเดียว หรือเป็นกลุ่มของอาคารซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกัน และไม่จำเป็นต้องมีที่ต่อระบายน้ำที่เดียว หรือมีหลายท่อที่เชื่อมติดต่อกันระหว่างอาคารหรือไม่ก็ตาม ซึ่งได้แก่

- (๑) อาคารชุด ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
- (๒) โรงแรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(๓) หอพัก ตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก

(๔) สถานบริการประเภทสถานอาบน้ำ นวดหรืออบตัว ซึ่งผู้ให้บริการแก่ลูกค้า ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(๕) โรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๖) อาคารโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ อาคารสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ

(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศและของเอกชน

(๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า

(๙) ตลาด ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แต่ไม่รวมถึง ทำเลียบเรือประมง สะพานปลา หรือกิจการแพปลา

(๑๐) กักตุนอาหารหรือร้านอาหาร

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทั้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๓ ให้แบ่งประเภทของอาคารตามข้อ ๒ ออกเป็น ๕ ประเภท คือ

- (๑) อาคารประเภท ก.
- (๒) อาคารประเภท ข.
- (๓) อาคารประเภท ค.
- (๔) อาคารประเภท ง.
- (๕) อาคารประเภท จ.

ข้อ ๔ อาคารประเภท ก. หมายความว่า อาคารดังต่อไปนี้

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยร่วมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องขึ้นไป

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักร่วมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ใช้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

(๔) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชน
ที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทั้งหมดของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๖) อาคารของศูนย์การศึกษาหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตร

(๘) กัดตาดการหรือรับอาหารที่มีกลิ่นที่ให้บริการมีกลิ่นบูดเน่าหรือกลุ่มของเครา

ข้อ ๕ อาคารประเภท ข. หมายถึง อาคารดังต่อไปนี้

(๑) อัครมุขมุนีจำนวนหนึ่งถึงห้าปีขึ้นไปเพื่อช่วยเหลือกันทุกข์แห่งอาสาร หรือกลุ่มของอาสาร

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องพักสำหรับใช้เป็นห้องพักโรงแรมทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร

(๓) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้ป็นที่อยู่อาศัยร่วมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร

(๔) สถานบริการที่^๕มีหน้าที่^๖ใช้สอยร่วมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) โรงพยาบาลของทหารการ รัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
ที่มิได้แจ้งสำรับบัญชีไว้ข้างต้นทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐ เด็กลง แต่ไม่ถึง ๓๐ เด็กลง

(๖) อาคาร โรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชน ที่ใช้สอยร่วมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๘) อาคารของศูนย์บริการหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมเกินหนึ่งพันตารางเมตร

(๕) ตลาดเงินทุนที่ใช้สรวกันทุกชนของอากรหรงคั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร

(๑๐) กิตติาคารหรือร้านอาหารที่^{๔๔}มี^{๔๕}พนักงาน^{๔๖}ให้บริการ^{๔๗}แก่^{๔๘}กลุ่ม^{๔๙}ของอาคาร^{๕๐}

ข้อ ๖ อาคารประเภท ค. หมายถึง อาคารดังต่อไปนี้

(๑) อากาศสุกมีจำนวนห้องสำหรับแช่เพื่อสักร่างกายของอาทรร
ไม่ถึง ๑๐๐ ห้องนอน

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องพักสำหรับใช้เป็นห้องพักโรงแรมเกินทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร

ไม่ถึง ๖๐ ห้อง

(๓) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับเป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร

(๔) สถานบริการที่^๕มีหน้าที่^๖ให้ยืม^๗รถจักรยาน^๘ของอาคาร^๙ หรือกลุ่มของอาคาร^{๑๐}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๑๑}ขึ้นไป^{๑๒} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๑๓} ปรากฏ^{๑๔}ในบัญชี^{๑๕}ที่^{๑๖}กำหนด^{๑๗}ไว้^{๑๘}ในกฎกระทรวง^{๑๙}ว่า^{๒๐}ด้วย^{๒๑}การ^{๒๒}ให้^{๒๓}ยืม^{๒๔}รถจักรยาน^{๒๕}ของอาคาร^{๒๖} หรือกลุ่มของอาคาร^{๒๗}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๒๘}ขึ้นไป^{๒๙} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๓๐} ปรากฏ^{๓๑}ในบัญชี^{๓๒}ที่^{๓๓}กำหนด^{๓๔}ไว้^{๓๕}ในกฎกระทรวง^{๓๖}ว่า^{๓๗}ด้วย^{๓๘}การ^{๓๙}ให้^{๔๐}ยืม^{๔๑}รถจักรยาน^{๔๒}ของอาคาร^{๔๓} หรือกลุ่มของอาคาร^{๔๔}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๔๕}ขึ้นไป^{๔๖} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๔๗} ปรากฏ^{๔๘}ในบัญชี^{๔๙}ที่^{๕๐}กำหนด^{๕๑}ไว้^{๕๒}ในกฎกระทรวง^{๕๓}ว่า^{๕๔}ด้วย^{๕๕}การ^{๕๖}ให้^{๕๗}ยืม^{๕๘}รถจักรยาน^{๕๙}ของอาคาร^{๖๐} หรือกลุ่มของอาคาร^{๖๑}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๖๒}ขึ้นไป^{๖๓} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๖๔} ปรากฏ^{๖๕}ในบัญชี^{๖๖}ที่^{๖๗}กำหนด^{๖๘}ไว้^{๖๙}ในกฎกระทรวง^{๗๐}ว่า^{๗๑}ด้วย^{๗๒}การ^{๗๓}ให้^{๗๔}ยืม^{๗๕}รถจักรยาน^{๗๖}ของอาคาร^{๗๗} หรือกลุ่มของอาคาร^{๗๘}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๗๙}ขึ้นไป^{๘๐} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๘๑} ปรากฏ^{๘๒}ในบัญชี^{๘๓}ที่^{๘๔}กำหนด^{๘๕}ไว้^{๘๖}ในกฎกระทรวง^{๘๗}ว่า^{๘๘}ด้วย^{๘๙}การ^{๙๐}ให้^{๙๑}ยืม^{๙๒}รถจักรยาน^{๙๓}ของอาคาร^{๙๔} หรือกลุ่มของอาคาร^{๙๕}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๙๖}ขึ้นไป^{๙๗} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๙๘} ปรากฏ^{๙๙}ในบัญชี^{๑๐๐}ที่^{๑๐๑}กำหนด^{๑๐๒}ไว้^{๑๐๓}ในกฎกระทรวง^{๑๐๔}ว่า^{๑๐๕}ด้วย^{๑๐๖}การ^{๑๐๗}ให้^{๑๐๘}ยืม^{๑๐๙}รถจักรยาน^{๑๑๐}ของอาคาร^{๑๑๑} หรือกลุ่มของอาคาร^{๑๑๒}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๑๑๓}ขึ้นไป^{๑๑๔} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๑๑๕} ปรากฏ^{๑๑๖}ในบัญชี^{๑๑๗}ที่^{๑๑๘}กำหนด^{๑๑๙}ไว้^{๑๒๐}ในกฎกระทรวง^{๑๒๑}ว่า^{๑๒๒}ด้วย^{๑๒๓}การ^{๑๒๔}ให้^{๑๒๕}ยืม^{๑๒๖}รถจักรยาน^{๑๒๗}ของอาคาร^{๑๒๘} หรือกลุ่มของอาคาร^{๑๒๙}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๑๓๐}ขึ้นไป^{๑๓๑} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๑๓๒} ปรากฏ^{๑๓๓}ในบัญชี^{๑๓๔}ที่^{๑๓๕}กำหนด^{๑๓๖}ไว้^{๑๓๗}ในกฎกระทรวง^{๑๓๘}ว่า^{๑๓๙}ด้วย^{๑๔๐}การ^{๑๔๑}ให้^{๑๔๒}ยืม^{๑๔๓}รถจักรยาน^{๑๔๔}ของอาคาร^{๑๔๕} หรือกลุ่มของอาคาร^{๑๔๖}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๑๔๗}ขึ้นไป^{๑๔๘} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๑๔๙} ปรากฏ^{๑๕๐}ในบัญชี^{๑๕๑}ที่^{๑๕๒}กำหนด^{๑๕๓}ไว้^{๑๕๔}ในกฎกระทรวง^{๑๕๕}ว่า^{๑๕๖}ด้วย^{๑๕๗}การ^{๑๕๘}ให้^{๑๕๙}ยืม^{๑๖๐}รถจักรยาน^{๑๖๑}ของอาคาร^{๑๖๒} หรือกลุ่มของอาคาร^{๑๖๓}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๑๖๔}ขึ้นไป^{๑๖๕} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๑๖๖} ปรากฏ^{๑๖๗}ในบัญชี^{๑๖๘}ที่^{๑๖๙}กำหนด^{๑๗๐}ไว้^{๑๗๑}ในกฎกระทรวง^{๑๗๒}ว่า^{๑๗๓}ด้วย^{๑๗๔}การ^{๑๗๕}ให้^{๑๗๖}ยืม^{๑๗๗}รถจักรยาน^{๑๗๘}ของอาคาร^{๑๗๙} หรือกลุ่มของอาคาร^{๑๘๐}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๑๘๑}ขึ้นไป^{๑๘๒} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๑๘๓} ปรากฏ^{๑๘๔}ในบัญชี^{๑๘๕}ที่^{๑๘๖}กำหนด^{๑๘๗}ไว้^{๑๘๘}ในกฎกระทรวง^{๑๘๙}ว่า^{๑๙๐}ด้วย^{๑๙๑}การ^{๑๙๒}ให้^{๑๙๓}ยืม^{๑๙๔}รถจักรยาน^{๑๙๕}ของอาคาร^{๑๙๖} หรือกลุ่มของอาคาร^{๑๙๗}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๑๙๘}ขึ้นไป^{๑๙๙} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๒๐๐} ปรากฏ^{๒๐๑}ในบัญชี^{๒๐๒}ที่^{๒๐๓}กำหนด^{๒๐๔}ไว้^{๒๐๕}ในกฎกระทรวง^{๒๐๖}ว่า^{๒๐๗}ด้วย^{๒๐๘}การ^{๒๐๙}ให้^{๒๑๐}ยืม^{๒๑๑}รถจักรยาน^{๒๑๒}ของอาคาร^{๒๑๓} หรือกลุ่มของอาคาร^{๒๑๔}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๒๑๕}ขึ้นไป^{๒๑๖} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๒๑๗} ปรากฏ^{๒๑๘}ในบัญชี^{๒๑๙}ที่^{๒๒๐}กำหนด^{๒๒๑}ไว้^{๒๒๒}ในกฎกระทรวง^{๒๒๓}ว่า^{๒๒๔}ด้วย^{๒๒๕}การ^{๒๒๖}ให้^{๒๒๗}ยืม^{๒๒๘}รถจักรยาน^{๒๒๙}ของอาคาร^{๒๓๐} หรือกลุ่มของอาคาร^{๒๓๑}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๒๓๒}ขึ้นไป^{๒๓๓} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๒๓๔} ปรากฏ^{๒๓๕}ในบัญชี^{๒๓๖}ที่^{๒๓๗}กำหนด^{๒๓๘}ไว้^{๒๓๙}ในกฎกระทรวง^{๒๔๐}ว่า^{๒๔๑}ด้วย^{๒๔๒}การ^{๒๔๓}ให้^{๒๔๔}ยืม^{๒๔๕}รถจักรยาน^{๒๔๖}ของอาคาร^{๒๔๗} หรือกลุ่มของอาคาร^{๒๔๘}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๒๔๙}ขึ้นไป^{๒๕๐} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๒๕๑} ปรากฏ^{๒๕๓}ในบัญชี^{๒๕๔}ที่^{๒๕๕}กำหนด^{๒๕๖}ไว้^{๒๕๗}ในกฎกระทรวง^{๒๕๘}ว่า^{๒๕๙}ด้วย^{๒๖๐}การ^{๒๖๑}ให้^{๒๖๒}ยืม^{๒๖๓}รถจักรยาน^{๒๖๔}ของอาคาร^{๒๖๕} หรือกลุ่มของอาคาร^{๒๖๖}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๒๖๗}ขึ้นไป^{๒๖๘} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๒๖๙} ปรากฏ^{๒๗๑}ในบัญชี^{๒๗๒}ที่^{๒๗๓}กำหนด^{๒๗๔}ไว้^{๒๗๕}ในกฎกระทรวง^{๒๗๖}ว่า^{๒๗๗}ด้วย^{๒๗๘}การ^{๒๗๙}ให้^{๒๘๐}ยืม^{๒๘๑}รถจักรยาน^{๒๘๒}ของอาคาร^{๒๘๓} หรือกลุ่มของอาคาร^{๒๘๔}ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ คัน^{๒๘๕}ขึ้นไป^{๒๘๖} แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คัน^{๒๘๗} ปรากฏ^{๒๘๙}ในบัญชี^{๒๙๐}ที่^{๒๙๑}กำหนด^{๒๙๒}ไว้^{๒๙๓}ในกฎกระทรวง^{๒๙}

(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชน ที่สัณนิบาตนี้ให้สยปร้ากันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๖) ตลาดเป้าหมายที่สอดคล้องกับทุนของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) กิตติาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันเพื่อกันของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร

ข้อ ๗ อาคารประเภท ง. หมายถึง อาคารดังต่อไปนี้

(๗) การตรวจสอบค่าน้ำหนักและน้ำหนักที่ใช้วิธีการสกัดด้วยตัวทำละลาย แล้วแยกหา
น้ำหนักของน้ำมันและไขมัน

(๘) การตรวจสอบค่าที่เคเอ็น ให้กระทำโดยใช้วิธีการเจลดทอลล์ (Kjeldahl)

ข้อ ๑๕ การคิดคำนวณพื้นที่ใช้สอย จำนวนอาคารและจำนวนห้องของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร

ให้เป็นไปตามวิธีการที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๖ วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำ ความถี่ และระยะเวลาในการเก็บตัวอย่างน้ำ ให้เป็นไปตามที่

คณะกรรมการควบคุมมลพิษกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ยงยุทธ ดิยะไพรัช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม
การปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

โดยที่การปฏิรูประบบราชการได้ให้การจัดตั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขึ้นมา และให้อำนาจของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปเป็นของกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับการได้ปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภท
และบางชนิด โดยให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษเป็นผู้ให้ความเห็นชอบกับวิธีการตรวจหาค่ามาตรฐาน
การระบายน้ำทิ้ง นอกเหนือจากวิธีการที่กำหนดไว้แทนกรมควบคุมมลพิษ จึงเห็นสมควรแก้ไขปรับปรุง
ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิด
มลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติ
ให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘
มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำ
ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคาร
เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม
ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖

(๒) ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๘) เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดเสียงที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“อาคาร” หมายความว่า

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

(๔) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชน ที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๖) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๗) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๘) กิจการหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางชนิด

“แหล่งน้ำสาธารณะ” หมายความว่า ท่อระบายน้ำสาธารณะด้วย
“การบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการทำหรือปรับปรุงน้ำเสีย เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางชนิด แต่ทั้งนี้ ห้ามมิให้ใช้วิธีการทำให้เจือจาง (Dilution)

ข้อ ๓ ให้อาคารตามข้อ ๒ เป็นแหล่งกำเนิดเสียงที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๔ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามข้อ ๒ ปล่อยน้ำเสียงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม เว้นแต่จะได้ทำการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารประเภท ก. ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางชนิด

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ยงยุทธ ดิยะไพรัช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

.....

ส่วนที่ 1

โรคเลิเจียนแนร์ (Legionnaires' disease) เป็นโรคติดเชื้อจากแบคทีเรียในจินัสลีโอเนลลาอย่างเฉียบพลันในทางเดินหายใจส่วนล่าง โดยกลุ่มคนที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อหรือเกิดโรคนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุ เช่น ผู้ที่ได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะ ผู้ที่มีร่างกายอ่อนแอหรือกำลังอยู่ในระหว่างการรักษาโรคบางชนิด เช่น มะเร็ง เบาหวาน โรคไต และเอชไอวี เป็นต้น

ดังนั้น ข้อปฏิบัติการควบคุมเชื้อลิวโนแลในหอฝิ่นเย็นของอาคารนี้ กำหนดขึ้นเพื่อลดอุบัติเหตุและลดความเสี่ยงต่อการระบาดของโรคลิวโนแลในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับอนุญาตผู้ดำเนินการเจ้าของหรือผู้ประกอบการที่ใช้หอฝิ่นเย็น และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการและการบำรุงรักษาหอฝิ่นเย็น ตลอดจนผู้ที่รับผิดชอบในการออกแบบ การปฏิบัติการและการดูแลรักษาอาคารใต้อุณหภูมิติด

(1) ข้อปฏิบัติฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวปฏิบัติสำหรับการป้องกันและควบคุมเชื้อลิวอีโอนกลาในหอฝังเย็นเพื่อลดการปนเปื้อนและความเสี่ยงต่อการระบาดของโรคดีเจียนแนร์

(2) ข้อปฏิบัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับหอส่งเสริมเทคโนโลยีที่จัดตั้งอยู่ใน

อาจารย์

“ละอองฝอย (Aerosol)” หมายถึง อนุภาคใดๆ ที่มีขนาดเล็กลงกว่า 10 ไมครอน

“การปรับภาวะอากาศ (Air-conditioning)” หมายถึง การควบคุมอุณหภูมิ ความชื้น การระบายอากาศและการฟอกอากาศในบริเวณที่ต้องการให้อยู่ในเกณฑ์คุณภาพที่กำหนด

“อุปกรณ์กำจัดละอองปลิว (Drift eliminator)” หมายถึง แผงดัก
ละอองน้ำที่ปล่อยลอยออกจากหอผึ่งเย็นทางช่องระบายลม

“ความสลับปรก” หมายถึง การปนเปื้อนด้วยสิ่งมีชีวิตหรือการสะสมตะกอนดินบริเวณหัวของวัตถุ ที่ใช้ในการถ่ายทอดความร้อน อันเป็นสาเหตุให้

เกิดการสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงานของห่วงโซ่ยื่น

ในแหล่งน้ำธรรมชาติ และระบบน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น และอาจก่อโรคได้ในเฉพาะที่พบบ่อยคือ ลิจิโอเนลลา นิวโมฟิลา (*Legionella pneumophila*)

“โรคเลิเจียนแนร์ (Legionnaires’ disease)” เป็นโรคติดเชื้ออย่าง

นิวโมฟิลา มักเกิดในผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่สูบบุหรี่ หรือผู้ที่ภูมิคุ้มกันบกพร่องเนื่องจากเป็นโรคบางชนิดหรือการใช้สารเคมี ทั้งนี้ในระยะแรกจะมี

อาหารคล้ายใช้หัวใหญ่ได้แก่ มีใช้เล็กน้อย ปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้อและข้อต่อ
หมดแรง ก่อนเพลีย และเมื่ออาหาร ต่อมจะมีอาการคล้ายๆ อดอีกเลยได้แก่

มี! ชู้ง ไอแห้งๆ หรืออาจมีเสมหะ หายใจไม่สะดวก หนาวสั่นและเจ็บหัวอก

ในหนังสือเขียนเพื่อทดแทนนำสู่สูญเสียไปจากกระเหย กระบาย การรั่วไหล หรือทิ้งลงคลองเสีย

“การระบาดของโรคสีเงินนัวร์” หมายถึง การเกิดโรคตั้งแต่ 1 ราย

“สารยับยั้งสเกลกัน (Scale inhibitor)” หมายถึง สารเคมีที่เติมลงใน

“สารกำจัดตะกอน (Descalants)” หมายถึง สารเคมีที่เติมลงไปในน้ำ

“อาคาร” หมายถึง

- (1) อาคารตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
- (2) อาคารกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (3) อาคารโรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (4) อาคารโรงงานอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือนิคมอุตสาหกรรม
- (5) อาคารโรงเรียนและสถาบันการศึกษาของทางราชการ และเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ และกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ
- (6) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า
- (7) อาคารตามกฎหมายควบคุมอาคารหรือการสาธารณสุข

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง

- (1) เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (2) ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามกฎหมายสถานพยาบาล
- (3) เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายโรคติดต่อ

ข้อ 4 หน้าที่ความรับผิดชอบ

- (1) ผู้ได้รับอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการติดตั้งเครื่องเสียงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

- (ก) จัดทำแผนหรือโครงการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อในนร
ประจำอาคาร โดยอย่างน้อยต้องมีองค์ประกอบดังนี้
- การประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของโรคติดเชื้อในนร จาก
หอผู้ป่วยตามแบบฟอร์มรายการตรวจสอบเพื่อประเมินความเสี่ยงต่อการเกิด
โรคติดเชื้อในนรของหอผู้ป่วยชายปฏิบัติ
 - การจัดเก็บรวบรวมสถิติ ข้อมูล และจัดทำบันทึก
รายละเอียดของกิจกรรมที่ได้ดำเนินการตามโครงการหรือแผนปฏิบัติการทั้งหมด
 - (ข) จัดให้มีและใช้มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยแก่ผู้ควบคุม
และบำรุงรักษาหอผู้ป่วยของอาคาร โดยผู้ควบคุมจะต้องผ่านการฝึกอบรม
หลักสูตรผู้ควบคุมและบำรุงรักษาหอผู้ป่วย ด้านการป้องกันและควบคุม
เชื้อลีโอเนลลา ที่กรมอนามัยและกรมควบคุมโรคติดต่อร่วมกันกำหนด
 - (ค) จัดให้มีผู้ควบคุมและบำรุงรักษาหอผู้ป่วยด้านการป้องกัน
และควบคุมเชื้อลีโอเนลลา ที่มีความรู้ความสามารถ และมีคุณวุฒิระดับ
ปริญญาตรี ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ อนามัยสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย
สาธารณสุขศาสตร์ หรือสาขาอื่นๆ ที่มีประสบการณ์และความรู้ด้านการ
สาธารณสุข

ในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาผู้ควบคุมและบำรุงรักษาหอผิงเย็นไว้เป็นการประจำได้ ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นหรือผู้รับจ้างที่มีความชำนาญ ประสิทธิภาพ และคุณสมบัติดังกล่าว รวมทั้งผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ควบคุมและบำรุงรักษาหอผิงเย็นด้านการป้องกันและความคุ้มครองเชื้อโรคไอเมลลา เพื่อควบคุมและบำรุงรักษาหอผิงเย็นแทนได้

- (2) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารมีหน้าที่ต้องจดทะเบียนระบบผังเย็นทุกระบบของอาคาร กับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบฟอร์มการจดทะเบียนหอผังเย็นท้ายข้อปฏิบัติ

(3) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ต้องจัดให้มีคู่มือคำแนะนำไว้ประจำระบบปรับอากาศสาธารณะ โดยคู่มือคำแนะนำอย่างย่อต้องมีเนื้อหารายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (ก) แผนผังของระบบปรับอากาศ
 - (ข) วิธีการใช้งานของระบบ
 - (ค) ข้อควรระวังที่จำเป็นซึ่งระบุวิธีการและความถี่ในการตรวจสอบสภาพของระบบ รวมถึงขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของระบบ
 - (ง) รายละเอียดของผู้จำหน่ายอุปกรณ์ระบบปรับอากาศที่อยู่ที่ และหมายเลขโทรศัพท์ที่ใช้ติดต่อ
- (4) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องปฏิบัติตามข้อปฏิบัติต่อไปนี้

ส่วนที่ 2

นางนงนุช

ข้อ 5 การออกแบบ และก่อสร้างห้องเย็นต้องปฏิบัติตาม

- (1) เพื่อทำให้เกิดความเสียยต่อสุขภาพน้อยที่สุดต่อผู้อยู่ในอาคาร และประชาชนทั่วไป การติดตั้งระบบฝึ่งเย็นของอาคาร ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้อนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องก่อน
- (2) ระบบฝึ่งเย็นควรได้รับการออกแบบ และก่อสร้างในลักษณะช่วยลดการแพร่กระจายของละอองฝึีจากระบบ และช่วยให้เกิดความสะอาดก และปลอดภัยต่อการปฏิบัติงานการทำให้เย็น และการทำความสะอาดเป็นระจำ
- (3) การออกแบบระบบฝึ่งเย็น ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ง่าย ใช้งานสะดวก พบให้หลีกเลี่ยงการออกแบบอุปกรณ์ของระบบผังเย็นที่เป็นท่อปลายตัน วง ห่วง และข้อต่อ

(๗) มีช่องทางเข้าไปบริเวณส่วนต่างๆ ของระบบได้โดยสะดวก เพื่อการตรวจสอบ การเก็บตัวอย่าง การทำความสะอาด การทำลายเชื้อ การซ่อมบำรุงและการปรับปรุงแก้ไข

- (4) หอผีเสื้อที่ติดตั้งใหม่หรือได้รับการปรับปรุงแก้ไขใหม่ต้องมีการอนุมัติที่จะช่วยลดการเกิด และการกระจายของแมลงของปลวกต่อไป
- (ก) ระบบจ่ายน้ำภายในหอผีเสื้อที่มีการปนเปื้อนของปลวกจากหอผีเสื้ออื่น ๆ
- (ข) อุปกรณ์กำจัดของปลวกที่มีประสิทธิภาพสูงในการกำจัดของปลวก

(ค) ผมจึงล้อมรอบด้านข้างเหนืออย่างรอบรั้วในหอผิงเย็น เพื่อลดผลกระทบจากแรงลมภายนอกที่พัดพาละอองปลิวออกทางด้านข้างของหอผิงเย็นได้ โดยผมจึงกล่าวควรทึบแสงเพื่อป้องกันไม่ให้แสงแดดผ่านเข้าไป ทำให้เกิดการเจริญเติบโตของสาหร่ายและเชื้อสลิโคเนลลา

- (5) วิธีสุดท้ายคือสร้างห้องฝั่งเย็นต้องมีสี่กักร่อนง่าย ต้องทนทาน ต่อสารเคมี ระบาย ไม่มีรุกรุน ทึบแสง และผ่านการทำลายเชื้อแล้ว รวมทั้งต้องไม่เป็นวัสดุที่จะเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโต และการเพิ่มขยายตัวอย่างรวดเร็ว ของจุลินทรีย์ต่างๆ ได้

(6) ระบบระบายน้ำทิ้ง ต้องอยู่ตำแหน่งล่างสุดของอ่างรองรับน้ำในหอผึ่งเย็น เพื่อให้สามารถระบายน้ำทิ้งหมดจากระบบผึ่งเย็น ได้ง่าย และสะดวก

ข้อ 6 สถานที่ติดตั้งหอผึ่งเย็น ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ตำแหน่งที่ตั้งของฝั่งยื่นต้องอยู่ห่างจากบริเวณต่อไปไม่น้อยกว่า 5 เมตร โดยวัดจากฐานตั่งของฝั่งยื่น

(ก) ทางลมเข้า (Air inlets) เพอระบาย และหมุนเวียนอากาศ

(๗) ผู้ที่ผิดนัดปฏิบัติตามข้อ ๖.๑.๒

(ค) **ทางเท้า และบริเวณการจราจร**

(ง) ที่หรือทางสาธารณะ

(จ) ช่องระบายอากาศทั้งจากห้องครัว

(ค) ระบบส่งลมเย็นหรือปรับอากาศอื่นๆ ของระบบรวมทั้งชุดของอากาศเข้าของอาคารที่อาจมีสารอาหาร เหมาะสำหรับการเจริญเติบโตของพืชสีเขียวเนลา

(๕) ถึงแก่ภักหรือพำนักของอาคาร

ในกรณีที่เป็นอาคารเดิมที่ไม่มีการดัดแปลง รื้อถอนและเปลี่ยนแปลงการใช้อาคาร ซึ่งไม่สามารถดัดแปลงห้องชั้นหนึ่งให้อยู่ห่างจากบริเวณดังกล่าวในระยะที่กำหนดได้ ต้องจัดให้มีการป้องกันการกระจายของละอองฝอยจากห้องชั้นหนึ่ง

(2) ในการกำหนดตำแหน่งที่ตั้งของห้องเย็น ต้องคำนึงถึงอิทธิพลจากผลกระทบของอาคารที่อยู่ใกล้เคียงทิศทางของกระแสลม และการฟัดกระจายตัวของลมที่อยู่เหนืออาคารเหล่านั้นด้วย รวมทั้งหอเย็นต้องติดตั้งอยู่ห่างและอยู่ใต้ทิศทางลมจากช่องดูดอากาศเข้าของอาคารด้วย

ข้อ 7 น้ำที่เติมขี้เถ้าในระบบหมุนเวียนน้ำต้องเป็นน้ำจากแหล่งน้ำเดียวกัน
ที่ใช้ในหอผึ่งเย็น

ข้อ 8 การระบายน้ำทิ้งจากหอผึ่งเย็น ต้องปฏิบัติตามต่อไปนี้

1) ^๕ นั้ทั้งจากหนังสือเ็นต้นคุณภาพได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วย
โรงงาน

(2) นำจากท่อส่งน้ำและน้ำทิ้งจากระบบปรับอากาศหรือระบายอากาศ ต้องระบายทิ้งลงสู่ระบายที่มีอุปกรณ์หรือท่อที่ป้องกันน้ำทิ้งไหลย้อนกลับเข้าสู่ระบบปรับอากาศหรือระบายอากาศ

ข้อ 9 การทดสอบก่อนใช้งาน ระบบปรับอากาศต้องปฏิบัติตามต่อไปนี้

(1) ระบบบริการอากาศของอาคารต้องมีคุณสมบัติและการใช้งานเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(2) หอผังเย็นต้องได้รับการทดสอบอย่างเหมาะสมก่อนใช้งาน เพื่อ

(3) ระบบบริการอากาศทั้งหมดภายในอาคารต้องอยู่ในสภาพสะอาดปราศจากสิ่งสกปรกก่อนใช้งาน

(4) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าพนักงาน ผู้ครอบครองอาคาร ต้องจัดให้มีการควบคุมความเสี่ยงต่อสุขภาพ ที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างดำเนินการทดสอบก่อนใช้งาน การเริ่มต้นใช้งาน และในระหว่างการใช้งานตามปกติของระบบปรับอากาศ

(5) การใช้งานห่วงโซ่มูลค่าของอาคารต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(ก) กรณีที่ใช้หอพิมพ์เย็นสลับกันเป็นช่วงๆ อย่างน้อยต้องเปิดใช้งานสัปดาห์ละครั้งและน้ำที่ใช้ในหอพิมพ์เย็นต้องผ่านการบำบัด และตรวจสอบคุณภาพแล้ว

(๗) กรณีที่เหตุใช้งานห่อฟุ้งเย็นนานกว่า 1 สัปดาห์ มีน้ำ

(ค) กรณีที่ผู้ได้ขานหนังสือเป็นนกว่า 1 เดือน ต้องระบายน้ำในหนังสือขึ้นทั้ง แล้วทำความสะอาด และทำลายเชื้อในหนังสือขึ้นน้อย เดือนละ 1 ครั้ง

(ง) กรณีที่ผู้ให้เช่าหอพักยื่น โดยไม่กำหนด ต้องระบายน

ส่วนที่ 3

การดูแลรักษาและตรวจสอบเฟืองระบบพวงเวียน

ข้อ 10 ^{พ.ร.บ.} ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องดำเนินการและบำรุงรักษาระบบป้องกันดังต่อไปนี้

- (1) ซ่อมแซม ดูแล และบำรุงรักษาห้องเย็นให้อยู่ในสภาพที่ดีและสะอาดพร้อมที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา
- (2) จัดหาคู่มือการบำรุงรักษาประจำระบบฝั่งเย็นทุกระบบซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(2) จัดทำคู่มือการบำรุงรักษาประติมากรรมที่เป็นทุกระบบซึ่งอยู่กลางแจ้ง
ต้องประกอบด้วย

(ก) แผนผังโครงสร้างที่สมบูรณ์ของระบบการบรรยายอากาศและระบบผังเย็น

(๗) วิธีการทำความสะอาด การทำลายเชื้อ และขั้นตอนการจัด
ตั้งบนเบื่อนพร้อมทั้งคำแนะนำในการถอดถอนประกอบ

(ค) วิธีการบำบัดน้ำในหอผึ่งเย็น

(ง) วิธีการปิด-เปิด และเดินเครื่อง

(๓) การบำรุงรักษาระบบผังเป็นประจำปีจะต้องดำเนินการโดยผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญและประสบการณ์ในการป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นจากกรณีดังกล่าวได้

(4) ตรวจตราความสะอาด ความสปรก และภาคตะกอนในหอผึ่งเย็น
ทุกเครื่อง สัปดาห์ละครั้งโดยผู้ส่ายตา

(5) ต้องจัดทำและดำเนินการตามแผนการบำรุงรักษาห้องฟุ้งเย็น รวมถึง การทำความสะอาด การทำลายเชื้อ และการบำบัดน้ำสำหรับห้องฟุ้งเย็น ทุกเครื่องเพื่อเป็นการป้องกันกำเริบเพิ่มจำนวนของเชื้อสโคโนเบลลา และทำให้ สารเคมีที่ใช้ในการบำบัดน้ำมีประสิทธิภาพสูงสุด

(6) อาจนำเครื่องกรองน้ำ แสงอุตราไวโอเลต ก๊าซโอโซนและอื่น ๆ มาใช้ช่วยในการบำรุงรักษาหิ้งเย็น แต่ต้องไม่เป็นการนำมาใช้เพื่อทดแทนการทำความสะอาด การทำลายเชื้อและการบำบัดน้ำตามแผนการประจำปีข้อ 10(5)

ข้อ 11 การทำความสะอาดและการทำลายเชื้อ ในระบบฝังเส้นของอาคารต้องปฏิบัติ ดังนี้

(1) การทำลายเชื้อ การทำความสะอาดและการกำจัดตะกอนในหอผึ่งเย็น โดยปกติทั่วไปต้องกระทำอย่างน้อย 1 ครั้งภายใน 6 เดือน หรือมากกว่า
เมื่อจำเป็น

มีสภาพ ดังต่อไปนี้

(2) การทำความสะอาดและการทำลายเชื้อต้องกระทำในห้องฟุ้งเย็นที่

- ต่าง ๆ
- (ก) มีการปรับเปลี่ยนในระหว่างการจัดสร้างจากผู้หรือสารอินทรีย์
 - (ข) หยุดใช้งานมานานกว่า 1 เดือน
 - (ค) ถูกดัดแปลงแก้ไขทางกลไกหรือถอดชิ้นส่วนออกในลักษณะที่อาจทำให้ห่อหุ้ม ได้รับความเป็นอันได้
 - (ง) เมื่อสภาพแวดล้อมรอบห่อหุ้มเปลี่ยนแปลงไปด้วยฝุ่นหรือไม่สามารถควบคุมคุณภาพน้ำได้หรือ เมื่อห่อหุ้มเย็นที่อยู่ใกล้เคียงกันเป็นแหล่งการระบาดของโรคสีเขียวแน้ว
 - (จ) อื่น ๆ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นควร

(ข) หยุดใช้งานมานานกว่า 1 เดือน

(ค) ถูกัดแปลงแก้ไขทางกลหรือถอดชิ้นส่วนออกในลักษณะ
 ที่อาจทำให้ผู้อื่นยื่น ^{๒๕๖๔} เติบโตการป้อนได้

(ง) เมื่อสภาพแวดล้อมห่อหุ้มเพิ่มขึ้นไปด้วยฝุ่นหรือไม่สามารถควบคุมคุณภาพนี้ได้หรือ เมื่อห่อหุ้มยื่นที่อยู่ใกล้เคียงกันเป็นแหล่งการระบาดของโรคติดเชื้อ

(จ) อนุ ตำนที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นควร

(3) ระบบเก็บกักน้ำพิเศษซึ่งต่อเชื่อมกับระบบฝายเย็น และมีลักษณะน้ำ

(ก) เติมคลอรีนครั้งแรกในน้ำในระบบฝังเย็นเพื่อเพิ่มคลอรีนอิสระตกค้าง (residual free chlorine) อยู่ในระดับ 5 มิลลิกรัมต่อลิตร เพื่อลดความเสี่ยงต่อสุขภาพกับผู้ทำความสะอาด แล้วทำการหมุนเวียนน้ำพร้อมๆ กับเติมตัวกระจายสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำลายเชื้อโรคของคลอรีน โดยหมุนเวียนน้ำเป็นระยะเวลา 6 ชั่วโมง ทำการรักษาริมาณคลอรีนอิสระในน้ำอยู่ในระดับไม่น้อยกว่า 5 มิลลิกรัมต่อลิตรตลอดเวลา

ถ้าในกรณีที่มีความเป็นกรดต่าง (pH) ของน้ำมากกว่า 8.0 ปริมาณความเข้มข้นของคลอรีนอิสระตกค้างที่วัดได้ต้องอยู่ระหว่าง 15 ถึง 20 มิลลิกรัมต่อลิตรเป็นเวลา 2 ชั่วโมง หรือใช้วิธีการระบายน้ำออกจากระบบอย่างเต็มที่ เป็นเวลาหลายๆ ชั่วโมง เพื่อลดค่าความเป็นกรดต่างและปริมาณคลอรีนในระบบ

(๗) ระบายน้ำที่ออกจากเส้นท่อและความสะอาดระบบจ่ายน้ำ บ่อสูบน้ำและหอผึ่งเย็นทำการล้างบริเวณหรือทางที่จะเข้าไปยังหอผึ่งเย็นและอุปกรณ์ต่างๆ ถ้าหวั่นตระก้นและตะกอนอื่นๆ ที่ไม่สามารถกำจัดออกไปได้ ให้ใช้สารเคมีสำหรับกำจัดตะก้น ที่ไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่หอผึ่งเย็น และเส้นท่อ

ให้หลีกเลี่ยงวิธีการความสะอาดที่ก่อให้เกิดละอองน้ำลงลอยมากินไป เช่น ระบบฉีดน้ำแรงดันสูง เป็นต้น หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ให้ปิดประตู หน้าต่าง และช่องลมที่อยู่ใกล้เคียงให้สนิทก่อนการทำความสะอาด

สมาคมผู้ประกอบการป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามข้อ 19(2) ในขณะปฏิบัติงาน
ทุกครั้ง

(5) เพิ่มนำสะอาดและคลอรีนขึ้นเพื่อให้ระดับคลอรีนอิสระตกค้างไม่น้อยกว่า 5 มิลลิกรัมต่อลิตร เป็นเวลา 6 ชั่วโมง

(6) ระบายและถ่ายเทน้ำทิ้ง แล้วเปลี่ยนถ่ายเติมน้ำสะอาด สารเคมี และสารชีวภาพที่ใช้ในการบำบัดคุณภาพน้ำให้อยู่ในระดับเหมาะสมก่อนเปิดเดินเครื่องระบบ

(7) ในระหว่างการทำความสะดวกและการทำลายเชื้อ ควรปิดพัดลมของห้องเย็นทุกห้อง

(8) โดยทั่วไปในข้อนี้จะต้องมีปริมาณความเข้มข้นของคลอรีนอิสระตกค้างไม่น้อยกว่า 1.0 มิลลิกรัมต่อลิตรตลอดเวลา

ข้อ 12 การบำบัดน้ำ ในระบบฝังเยื่อของอาคารต้องปฏิบัติตาม

(1) เพื่อควบคุมเชื้อลิวเนลลา กรรมวิธีการบำบัดน้ำต้องลดหรือป้องกันกาเกิดขึ้นของสิ่งต่างๆในระบบผึ่งเย็นดังต่อไปนี้

(ก) ตะกรัน และสิ่งที่เป็นผลผลิตจากการกัดกร่อน ซึ่งอาจจะเป็น แหล่งอาศัยและคุ้มครองเชื้อสปีไอเนลใน ระบบ

(ข) ตะกอนซึ่งอาจไปลดประสิทธิภาพกรรมวิธีการบำบัดน้ำ

(ค) แบคทีเรียและจุลินทรีย์อื่นๆ

(2) ใช้สารชีวฆาตเพื่อควบคุมการเจริญเติบโตของตะไคร่ และสาหร่าย
สำหรับกรณีที่มีการเจริญเติบโตของตะไคร่และสาหร่ายอย่างรวดเร็ว ให้ใช้สาร
ทำความสะอาดที่มีฤทธิ์เป็นด่างกำจัด และทำให้แตกกระจายออกไป แล้วจึง
ชะล้างทำความสะอาดและเติมสารชีวฆาตซ้ำอีกครั้ง

๖๖ สร้างความสะอาดและเติมสารชีวภาพซ้ำอีกครั้ง

(๖) ในการกำจัดตะกอนเลนอาจใช้ตัวกระจายสาร หรือสารเคมีที่ช่วยให้เกิดการรวมตัวกันได้

- (4) สารเคมีที่ใช้ในการบำบัดน้ำต้องไม่มีฤทธิ์ที่เป็นผลเสียต่อวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นโพลีเอทิลีนที่ใช้ในระบบเส้นท่อ เช่น ยาง และโลหะที่เคลือบสารป้องกันการกัดกร่อนเป็นต้น และต้องเหมาะสมเป็นกลางต่อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในระบบเส้นท่อ
- (5) การบรรจุ เก็บสะสมและควบคุมดูแลสารเคมีต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 13 การใช้สารชีวฆาตต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

- (1) ต้องใช้สารชีวฆาตอย่างน้อย 2 ชนิด โดยใส่สลับกันสัปดาห์ละครั้ง เพื่อป้องกัน อุบัติการณ์ต่อสารเคมีของเชื้อจุลินทรีย์
- (2) ก่อนเริ่มดำเนินการบำบัดน้ำด้วยสารชีวฆาต ต้องมีน้ำจากระบบ ฟุ้งเย็นอยู่ในสภาวะที่สะอาด
- (3) การป้องกันการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมของสิ่งมีชีวิตขนาดเล็ก ในระบบฟุ้งเย็นต้องใช้สารชีวฆาตด้วยวิธีการเดิมใส่เป็นครั้ง แบบไม่ต่อเนื่อง (Shot/Slug dose) และให้รวมถึงการเติมสารชีวฆาตใส่ลงในอ่างรองรับน้ำของ หอผุ้งเย็นโดยตรง เป็นระยะสลับกันด้วยวิธีแบบเดียวกัน
- (4) สารชีวฆาตที่ใช้ในการกำจัดและความควบคุมการเจริญเติบโตของเชื้อ สลิโอเนลลา ต้องมีคุณสมบัติดังนี้
- (ก) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานและได้รับการจดทะเบียนอย่าง ถูกต้อง โดยสารเคมีทุกชนิดที่ใช้ในการบำบัดน้ำต้องได้รับอนุญาตให้ใช้และ ปฏิบัติตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (ข) มีประสิทธิภาพที่เชื่อถือได้ในการทำลายเชื้อสลิโอเนลลาและ เชื้อจุลินทรีย์อื่นๆ ได้กว้างขวางเมื่อใช้ในปริมาณหรือขนาดที่ผู้ผลิตหรือ ผู้จำหน่ายได้กำหนดหรือแนะนำไว้

- (ค) สารชีวชาติอื่นที่นำมาใช้ต้องมีส่วนช่วยสนับสนุน ให้สารชีวชาติใช้สำหรับทำลายเชื้อลี้ไอเอนেলাทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และช่วยให้ระบบฟื้นเืนปลอดจากภาวะใดๆ ทางจุลชีววิทยา
- (ง) ไม่ปรากฏต่อวิธีการขั้นสุดรเพื่อจำแนกชนิดและประเภทของเชื้อลี้ไอเอนেলা
- (จ) เหมาะสมทั้งทางด้านกายภาพและเคมีกับน้ำผ่านกรรมวิธีการบำบัดแล้ว
- (5) สารเคมีที่ใช้และผลิตภัณฑ์สุดท้าย (End-Products) ที่เกิดขึ้นภายหลังจากการบำบัดน้ำต้องสามารถย่อยสลายทางชีวภาพและเคมีได้ โดยก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด สำหรับในกรณีนี้คือการระบาย หรือเกิดอุบัติเหตุรั่วไหลของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์สุดท้ายลงสู่ระบบบำบัดน้ำ น้ำทิ้งจากระบบต้องผ่านการบำบัดคุณภาพน้ำก่อนระบายลงสู่แหล่งรองรับน้ำสาธารณะ

ข้อ 14 การบันทึกข้อมูล ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องจัดทำการบันทึกในสมุดบันทึกประจำหอฝั่งเย็นทุกเครื่อง พร้อมให้ข้อมูลที่ต้องเพียงพอ และสะดวกต่อการตรวจสอบขอข้อมูลของพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่ถูกต้องเวลา การบันทึกข้อมูลต้องครอบคลุมรายละเอียด ดังต่อไปนี้
- (ก) รายละเอียดเกี่ยวกับหอฝั่งเย็น เช่น ทิ้ง แบบ รูน และขนาด
 - (ข) ชื่อผู้บันทึกและเก็บรักษาสมุดบันทึกข้อมูล
 - (ค) ชื่อบุคคลหรือบริษัทที่รับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยง
- แผนปฏิบัติการ การจัดทำมาตรการป้องกันและข้อควรระวัง

(ซ) เปิดใช้งานระบบผังเย็นตามปกติใหม่

(ณ) โดยทั่วไปในหอฟังเย็นต้องมีปริมาณความเข้มข้นของคลอรีนอิสระตกค้างไม่น้อยกว่า 1.0 มิลลิกรัมต่อลิตรตลอดเวลา

ข้อ 16 การสอบนำและการตรวจสอบเฝ้าระวังทางจุลชีววิทยา ต้องปฏิบัติตามต่อไปนี้

(1) ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ต้องจัดใหม่และดำเนินการทดสอบหาเชื้อลิวโนลลา และการตรวจนับแบคทีเรียทั้งหมดตามแผนเป็นประจำ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำ โดยให้มีการตรวจวัดทุกๆ 3 เดือน สำหรับอาคารสถานพยาบาล และตรวจวัดทุกๆ 6 เดือน สำหรับอาคารอื่นๆ

(2) การเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อการเฝ้าระวังทางจุลชีววิทยาต้องปฏิบัติตาม

(ก) เก็บตัวอย่างน้ำก่อนมีการใช้สารชีวฆาต หรือเก็บตัวอย่างน้ำในขณะที่เปิดเดินเครื่องระบบ และมีน้ำไหลเวียนในระบบแล้วอย่างน้อย 1 ชั่วโมง

(๗) ในกรณีที่มีการทำลายเชื้อจะต้องเก็บตัวอย่างนำส่งจากการทำลายเชื้อแล้วไม่น้อยกว่า 3 วัน

(ค) เก็บรักษาตัวอย่างน้ำไว้ที่อุณหภูมิ 2-8 องศาเซลเซียส หรือแช่เย็น และนำส่งเข้าห้องปฏิบัติการเพื่อการตรวจวิเคราะห์ทันที หรืออย่างช้าภายใน 5 วัน

(ง) เก็บตัวอย่างน้ำ ณ จุดที่น้ำไหลเข้ามาเติมชลเขยในระบบ

(3) หอปฏิบัติการเอกชนที่ตรวจวิเคราะห์เพื่อสิทธิโอเลตองได้รับ
การรับรองจากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(4) ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ดำเนินการ เจ้าของบริษัทหรือผู้ประกอบการต้องจัดส่งรายงานผลการตรวจสอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือกรมอนามัยและกรมควบคุมโรคติดต่อ หน่วยงานละ 1 ชุด ตามเวลาที่กำหนดใน 16(1) พร้อมกับข้อมูลที่เป็นที่ตามมารายละเอียดในแบบบันทึกข้อมูลสำหรับการควบคุมเชื้อสลิโคโนแลลาในระบบฝังเยื่อที่แนบท้ายข้อปฏิบัติ

(5) การตรวจสอบผู้รางวัลเพื่อสิทธิioenเวลาให้ออฟเ็นป็นประจำ
 ด้เป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติด้ด้านการบำรุงรักษา การทำความสะดวก
 และการติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ 17 การแก้ไขการปนเปื้อนจากเซลล์โอเนลลา ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ตรวจพบเชื้อลิสซีโอเนลลาในระบบเลี้ยงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือให้ผู้ใช้ได้รับใบอนุญาตผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องดำเนินการแก้ไขด้วยมาตรการต่างๆ ตามระดับการปนเปื้อนของเชื้อลิสซีโอเนลลา ดังนี้

(ก) กรณีตรวจพบเชื้อลิสทีโอเนลลา น้อยกว่า 100,000 ซี.เอฟ.ยู. (Colony Forming Unit) ต่อลิตรให้ถือว่าการใช้มาตรการบำรุงรักษาอย่างเดียวไม่เพียงพอ ต้องแนะนำให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมแผนการบำรุงรักษา การตรวจสอบเฝ้าระวังและการติดตามผลของระบบซึ่งเย็นให้ถูกต้องใหม่

(๗) กรณี ตรวจสอบเชื้อลิจิโอเนลลา ตั้งแต่ 100,000 ถึงไม่มากกว่า 1,000,000 ซี เอฟ ยู ต่อลิตร ถือว่ายอยู่ในสภาวะที่จะมีอันตรายเกิดขึ้นได้ ต้องออกหนังสือแจ้งเตือนให้มีการประเมินผลวิธีวิธีการบำรุงรักษาใหม่ รวมทั้ง กระบวนการทำลายเชื้อในน้ำทิ้งอยู่ การแก้ไขให้ถูกต้อง การตรวจสอบ และกำจัดตามผล

(ค) กรณีตรวจพบเชื้อลิวเอนลา ตั้งแต่ 1,000,000 ซีเอฟยู ต่อลิตรขึ้นไป ให้ถือว่าอยู่ในสภาวะที่เป็นอันตรายร้ายแรง ต้องออกคำสั่งปิดระบบทันทีเพื่อจำกัดสิ่งปนเปื้อน ทำความสะอาด ทำลายเชื้อ ตรวจสอบผลการวิจัยและติดตามผล

(2) มาตราการแก้ไขข้อ 17 (1) (ก) และ (ข) ต้องดำเนินการภายใน 24 ชั่วโมง หลังจากได้รับรายงานการตรวจพบเชื้อ และภายหลังดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวแล้วหากยังคงตรวจพบเชื้ออีกต้องแก้ไขจนกระทั่งระบบพึงเย็นปราศจากการปนเปื้อน

(3) ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำเตือน และต่อมาในภายหลังตรวจพบว่าการปนเปื้อนจากเชื้อลีออสอีก ให้นำพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องส่งปฐมนำทันที

သုခ ၄

ความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ 18 การฝึกอบรม

บุคคลซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลบำรุงรักษา การตรวจสอบเฝ้าระวัง การ
 บำบัดน้ำ และการทำงานของระบบผิ้วยื่น ต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตร
 ที่กรมอนามัยและกรมควบคุมโรคติดต่อกำหนด

ข้อ 19 ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือ ผู้ที่รับมอบหมายตามข้อ 4(1) (ค) ต้องจัดให้มีและใช้มาตรการป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีหน้าที่ในการบำรุงรักษาห้องฟองเย็นต้องได้รับการฝึกอบรมถึงความเสียหายอันตรายของโรคเลิเจียนแนร์ และได้รับคำแนะนำการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่ถูกต้อง

(2) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับและใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมตามประเภทของงานและลักษณะสภาวะอันรายดังต่อไปนี้

(ก) งานตรวจสอบ สภาวะอันตราย ได้แก่ ละอองฝอย ซึ่งผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับ และใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในขณะทำงาน ประกอบด้วยชุดหน้ากากสวมครีมน้ำที่สามารถกรองอนุภาคขนาดเล็กกว่า 5 ไมครอนได้ พร้อมชุดแต่งกายทำงานทั่วไป

(๗) งานบำปัติงาน สภาการันตรายได้แก่ ละองฟอย และละองสารเคมี ซึ่งผู้ปฏิบัติงานต้องเตรียและใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในขณะทำงานประกอบด้วย ชุดหน้ากากสวคร์กัหน้า เช่นเดียวกัข้อ 19 (2) (ก) งบมือ รองเท้คัร้งแ่งซึ่งกัจากัสตักัหน้า และแ่วนครอบต้าง 2 ข้าง

(ค) งานนี้ฉันน่าจะทำได้แก่ ละอองฝอย ซึ่งผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับและใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในขณะที่ทำงาน ประกอบด้วยชุดหน้ากากสวมครึ่งหน้า ชุดหมวกกันน้ำได้ ถุงมือและรองเท้า ครึ่งแข้งซึ่งทำจากวัสดุกันน้ำ และแว่นครอบตาทั้ง 2 ข้าง

(ง) งานทำความสะอาดและบำบัดน้ำด้วยสารเคมีสภาวะอันตราย ได้แก่ ละอองสารเคมีซึ่งผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับ และใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในขณะที่ทำงาน ประกอบด้วยชุดหน้ากากสวมเต็มหน้าที่มีลิ้นดูดซึมชนิดที่ทนไอระเหยสารคลอรีนหรือสารเคมี ชุดหมิแบบกันน้ำได้ ถุงมือ และ รองเท้าครึ่งแข้ง ซึ่งทำจากวัสดุกันน้ำ

๓.๓๓ (๓) เมื่อเกิดอุบัติเหตุสารเคมีหรือวัตถุอันตรายต้องแจ้งด้วยวาจาตามกช

(4) ผู้ปฏิบัติงานต้องปฏิบัติตนให้มีสุขลักษณะส่วนบุคคลตามมาตรฐาน
รวมทั้งสถานที่ที่ปฏิบัติงานต้องมีอ่างล้างมือและห้อยอ่างน้ำอย่างเพียงพอ

(5) ห้ามบริโภคอาหาร เครื่องดื่ม หรือสูบบุหรี่ ขณะปฏิบัติงานดูแลผู้ป่วย
รักษา

(6) ต้องล้างและเช็ดมือให้แห้งก่อนบริโภคอาหาร เครื่องดื่ม หรือสูบบุหรี่
(7) ผู้ปฏิบัติงานที่ได้สัมผัสกับสารเคมีหรือสารอันตรายหรือได้รับ

มอบหมายให้ปฏิบัติงานตามข้อ 11 และข้อ 12 ต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพตาม
ข้อกำหนดของกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(8) ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกว่ามีอาการผิดปกติทางผิวหนัง ระบบการ
หายใจ และอื่นๆ เมื่อต้องสัมผัสกับสารเคมีหรือสารอันตราย ต้องได้รับการตรวจ
รักษาจากแพทย์ทันที

ประกาศ ณ วันที่ 8 มกราคม 2544

(นายวัลลภ ไทยเหนือ)
อธิบดีกรมอนามัย